METSÄTALOUS

Aina kun täällä kylillä jotain tapahtuu, asialla ovat martat, kotitalousnaiset tai metsästäjät, usein kaikki yhdessä. **METSÄNHOITAJA MARTTI ASUNTA, KURU**

Metsästäjä haluaa suurpuiston sijasta rauhan harrastaa

Metsästäjät tuomitsevat esitykset Seitsemisen ja Helvetinjärven kansallispuistojen yhdistämisestä.

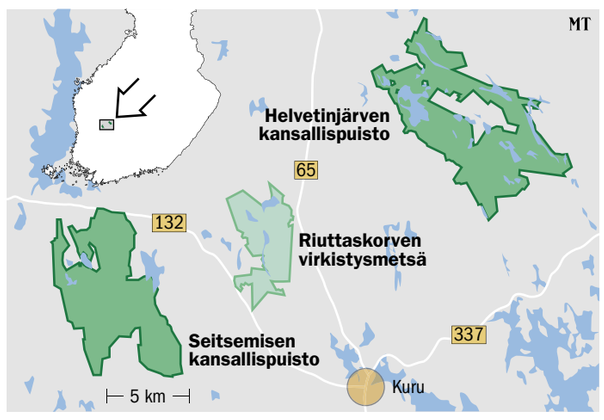

Metsästys yhdistää kyläläisiä ja vieraita. Martti Asunta, Eero Rasi, viisikuinen Rölli, Jari Hemminki ja Seppo Mattila tauolla Pyydysperän Paukun kodalla.

YLÖJÄRVI/RUOVESI (MT)
Seitsemisen ja Helvetinjärven kansallispuistojen välinen alue tulee säilyttää metsätalouden ja ihmisten monipuolisten harrastusten käytössä, vaativat kurulaiset metsästäjät.

Vuonna 1982 perustettujen puistojen yhdistämistä on vaadittu kauan, eikä into laannu. Tuorein esitys tuli heinäkuussa Pirkanmaan luonnonsuojelupiiriltä.

Seppo Mattila ihmettelee vaatimusta. ”Puistojen väliseltä alueelta on suojeltu kaikki suojelemisen arvoinen, ei puistojen yhdistämisellä saavuteta mitään lisäarvoa.”

Kurun riistanhoitoyhdistyksen toiminnanohjaaja **Jari Hemminki** kertoo, että puistojen väliseltä alueelta on jo rauhoitettu hakkuilta kaikkiaan noin 2 000 hehtaaria metsiä: soiden ja rantojen suojelualuetta, vanhaa metsää ja paljon muuta.

Riuttaskorven virkistysmetsää käsitellään lievin menetelmin. Metsähallitus on merkinnyt kartoille erikseen jokaisen kulttuuri-, riista-, maisema- ja luontokohteen.

Vieraspetojen ja hirvien paratiisi

Eero Rasi on liikkunut miehen iän Kurun saloilla leipänsä ja riistan perässä. Hän ei ymmärrä sitä, ettei puistoissa saa metsästää hirviä. Helvetinjärven puistosta saa ajaa hirviä. Siitäkin maksetaan.

Seitseminen on suojapaikka, johon viisas sarvipää vie laumansa jahtia pakoon.

Rasin mukaan Seitseminen oli jo vanhastaan hirvien talvilaidun ja nyt varsinkin, kun siellä ei metsästetä. Hirven vaikutusta puiston haapa-, pihlaja- ja raitakasvustoon ei liene tutkittu.

Minkin ja supikoiran pyynti on myös kielletty puistossa. Mattilan mukaan Kurussa on yhä ”aika hyvä kulttuuri vieraspetojen pyynnissä. Työn tulee vain olla jatkuvaa, koska tyhjä tila täyttyy äkkiä.”

Mattilan mukaan hallittu koirajahti olisi puistolle paljon rauhallisempi tapa hoitaa hirvikantaa kuin äänekäs ihmisten ajoketju.

Rasi sanoo, että talousmetsissä liikkuu syksyn marja- ja sienireissuilla enemmän väkeä kuin kansallispuistoissa. Metsästäjillä on hyvät välineet yhteydenpitoon. Loka–marraskuinen hirven pyynti puistossa ei olisi turvallisuusriski.

Matkailun merkitys yliarvioidaan

Luonnonsuojelijat vetoavat matkailun kasvavan, kun metsät suojellaan. **Martti Asunta** sanoo, että matkailun mahdollisuuksia liioitellaan. Hän harmittelee, että esimerkiksi maatilamatkailussa suuntaus on ollut laskeva.

Isolla rahalla tehdyt Pirkan hiihtoreitit eivät vedä väkeä toivotusti. Rasi oudoksuu sitäkin, että Pirkan reitin ladun ja Seitsemisen ladun väliin jätetään kilometrin verran umpista. Miksei matkailuvaltiksi kehuttuun puistoon pääse hiihtäen?

Helvetinjärven puiston kävijämäärä oli pitkään 33 000:n tuntumassa, ja viime vuonna hieman yli 20 000. Seitseminen jäi ensi kertaa alle 40 000:een. Metsästäjät pitävät lukuja rajusti liioiteltuina. Puistoissa näkyy väkeä vain kesäisin.

Valtaosa metsästäjistä tulee muualta

Hemmingin mukaan valtaosa metsästäjistä on ulkopaikkakuntaisia, esimerkiksi Tampereen ja pääkaupunkiseudun jahtiverisiä.

Mattila sanoo puistoksi vaadittua aluetta Etelä-Suomen merkittävimmäksi pienriistaalueeksi. Eteläsuomalaisiksi harvinaisen laajoille valtion maille pääsee ajo- tai lintukoiraansa juoksuttamaan maatonkin ihminen.

Mattila arvioi, että Kurun alueella metsästää vuosittain yli tuhat henkilöä hirviporukoissa, pienriistan jäljillä tai paikallisten seurojen vieraana.

Yhteisöllisyyden siteet uhattuna

Metsästysseuroilla on monia omia suojelualueitaan. Alkkunanevalla soi teeri keväin syksyin rauhassa, alue on sovittu linnun pyynniltä rauhaan.

Lapionevan hirvenmetsästäjät ovat rakentaneet hienon majan. Vieraanvaraisen porukan tulisijan ympärillä voi aterioida tai yöpyä kuka vain, ovi on auki aina.

Aina kun täällä jotain tapahtuu, asialla ovat kotitalousnaiset, martat tai metsästäjät, usein kaikki yhdessä, Asunta sanoo.

Pyydysperän Paukun kodalla lauletaan yhdessä joululauluja. Yhdeksän hirviporukan peijaisissa vanhat kansakoulukaverukset muistelevat, miltä näytti luokkahuoneen nurkka ja miten se esitys koulun kuusijuhlassa lopulta onnistui.

JUHA AALTOILA

MARKKU VUORIKARI

Suon ennallistaja hävitti muuraimen lehdetkin Eero Rasin marjapaikalta Teerinevalta. Hieskoivut ja saramättäiköt valtaavat kasvupohjaa.

”Kyllä puistoja rupee olemaan jo aika paljon näillä nurkilla”, sanoo Esa Sivula ja kyydittää kohta valtion tukit UPM:n Korkeakosken sahalle.

”Poikani ajavat niitä puita”

YLÖJÄRVI (MT)
Kuljetusliike A. J. Lamminsivun toimitusjohtaja **Antti Sivula** ja hänen kolme poikaansa saavat leivän puun autokuljetuksista. Viime ajat on kuljetettu sahoille ja paperitehtaille valtion mailta hakattua puuta.

”Kyllä siihen jonkinmoinen lovi tulee”, Sivula sanoo elinkeinostaan, kun Seitsemisen ja Helvetinjärven välisten valtion metsien hakkuut kielletään.

”Sehän on sellainen firma, että se vie läpi päätöksen, minkä on tehnyt”, Sivula sanoo luontoaktivisteista.

”Seuraavaksi laitetaan sitten varmaan yhteen Seitseminen ja Nuuksio, niin täältä loppuu sekin vähä hakkuu- ja ajomiehiltä, mitä jäljellä on. Olemme pieniä yrityksiä, mutta meitä on paljon”, Sivula tuohtuu metsätöistä palkkansa ja verorahansa hankkivan porukan puolesta.

Yritys työllistää oman perheen lisäksi 2–3 kuljettajaa.

Esa Sivula ajaa työkseen puutavara-autoa ja rentoutuu vapaa-aikoinaan metsästellen. ”Olen suuresti vastaan metsästyskieltoa.”

Kyllä puu kaatuu itsestäänkin

Antti Sivula suree hakkuilta rauhoitettujen nuorten männiköiden ränsistymistä. ”Kyllä ne puut itsestäänkin kaatuvat, kyllä se on törkeän näköistä, vanhat miehet haudassaan kääntyvät, jotka näitä metsiä on ikänsä laitelleet.”

Hänen mielestänsä ympäristöväellä on liikaa valtaa.

”Hyviä männiköitä”, sanoo hakkuukoneenkuljettaja **Harri Kangas** Ylöjärven kaupungin Kurun kaupunginosan valtion maiden harvennushakkuista.

Uutta puuta nousee kankaisiin niin, että harventajille tulee jo kiire. Kangas sanoo lumituhoja riittävän osin ylitiheyteen riukuuntuvissa metsissä.

Valtion maiden hakkuita urakoi lapualaisen **Jorma Hirsimäen** yritys kolmevuotisella sopimuksella. ”Se on leipäkysymys meikäläiselle”, sanoo Kankaan hakkaamat puut ajava **Risto Leppänen** kansallispuistojen yhdistämisaikeista.

Isojen lukujen hanke

Metsähallituksen Länsi-Suomen alueen aluejohtaja **Heikki Savolaisen** mukaan Seitsemisen ja Helvetinjärven kansallispuistojen välisellä alueella on valtion metsää ”suuruusluokaltaan 30 000 hehtaaria. Vuotuinen hakkuumahdollisuus on 100 000–120 000 kuutiometriä.”

Jos metsän keskihinta on 2 000–3 000 euroa hehtaarilta, alueen metsätaloudellinen arvo on 60–90 miljoonaa euroa. Vuotuisen puunmyynnin arvo laskettuna 30 euron keskikantohinnalla tuo valtiolle eli meille 3–3,6 miljoonaa euroa.

Puunkorjuun ja metsänhoidon töissä ahertaa paljon väkeä. Vuosipalkat ja verot liikkuvat miljoonissa euroissa seudulla, jolla ei juuri työvoimaa kysellä.

JUHA AALTOILA